

помнете: свободи от Кроби се изкупва;
гестите ни взехе проклети вражди —
да си я повернем много ще ни струва —
но доста въздишки, безплодни сълзи!
Всички сълзи — думите изпълват играчки,
а гледища когато се бори за род —
не знае съмислен; ни за ушите мами
той мисли тогава... Кой след възходи
да спрем окови, да стигнем предели,
що са начертани нашият дъди —
ниш тохми иравнуци, като лъво смели,
ще трябва да наидем със свои войди.

О, Българи — брати, до като капиша
това откровение
~~тази свидна книга~~ — не знаем нито и ден!
Дано си ^{не} ~~не~~ мога поне да избрига
позора, че ниш сме карови изхател.

Ако това стане — молят труд постиже
целта, за която бълнувах на сел
и такава награда, ^и ~~то~~ ^{та} книга
ще стопил думи ви и неосхва очни.
Ня! давам я вози — пажеме завета
на нашият слави цар и дъди;
Учете от ней: родимата селте
за да благоденство и да побди —